

Router

Mateusz Stępnia

1 Wstęp

W pliku `algorithm.py` znajdują się implementacje algorytmów `LinkStateRouter` oraz `BFS` (oprócz bazowych `distancevector` i `random`). W pliku `network.py` znajdują się scenariusze sieci: `hipercube`, `randomgeographic`, `awaria`. Każdy z scenariuszy posiada parametr `n` charakteryzujący wielkość grafu. Kilka modyfikacji symulacji: `uuid` w momencie tworzenia jest castowany do stringa, trzymanie obiektu `uuid` powodowało błędy przy generowaniu `json`, symulator utrzymuje seta pakietów które były już raz zrotowane, i nie liczy ich drugi raz (przy `BFS` pakiety dochodziły wielokrotnie). Dodany został opcjonalny argument `seed` ustalający seed'a dla `random` w `network.py` aby uzyskać dobre porównanie testów.

2 Opis algorytmów

2.1 BFS

Algorytm w każdej turze wysyła do wszystkich aktualnie dostępnych routerów pierwszy pakiet na liście. Odebrane pakiety wysyłane są w kolejności FIFO. Algorytm utrzymuje zbiór już wysłanych dzięki czemu nie odbiera pakietów które wysyłał do innych przed chwilą. Jest to realizowane przez set o nazwie `sended`.

2.2 LinkStateRouter

Algorytm utrzymuje graf całej sieci i aktualizuje go na bieżąco na podstawie informacji odbieranych od innych routerów wysyłanych co 10 tur. Wysyłając metapakiet router wysyła całą swoją informację o aktualnym stanie grafu wraz z numerem wersji (wersja oznacza ostatnią turę w której w której graf został zaktualizowany). Następnie odpala dijkstrę na grafie i oblicza dla każdego routera kierunek w którym mają być posyłane pakiety (`dir_map`).

3 Scenariusze sieci

Wszystkie scenariusze co turę generują jeden losowy pakiet.

3.1 Hiperkostka

Parametr n jest wymiarem hiperkoski, wierzchołków w grafie jest odpowiednio 2^n . Wierzchołki są zlinkowane gdy ich odległość edycyjna w zapisie binarnym jest równa 1;

3.2 Awaria

Parametr n charakteryzuje długość cyklu jedna krawedz co 5 tur na przemian pojawia się i znika.

3.3 Randomgeographic

Na kwadracie o rozmiarze *size* rozmieszczonych jest n ruterów każdy z nich porusza się w losowym kierunku, z prędkością 1, wybranym przy inicjalizacji. Poruszający się ruter opisuje klasa vertex.

4 Testy

Wyniki testów znajdują się w folderze testy. Dzięki ustaleniu seeda mamy powtarzalność symulacji. Skrypt run.sh przyjmuje jeden argument, liczbę tur (parametr ticks w symulacji), następnie odpala na każdym scenariuszu sieci każdy z możliwych algorytmów.

Widać, że BFS poprzez zwielokrotnianie pakietów zapycha sieć i pakiety docierają, ale średnio czas dotarcia jest dłuższy niż dla LinkState i DistanceVector. LinkState natomiast ma odrobinę lepszy czas niż distancevector. Biorąc pod uwagę dostarczalność algorytmu BFS DistanceVector LinkState wypadają bardzo podobnie, nie widać dużych różnic w wynikach. Najczęściej BFS ma odrobinę niższy współczynnik. Prawdopodobnie wynika to stąd że symulacja kończy się, a zapchana sieć ma w sobie jeszcze trochę pakietów BFS'a i nie wszystkie dotarły.